

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

Κυριακή Β' Ματθαίου

Ἐλισσαιὲ Προφήτου, Μεθοδίου Κων/πόλεως

Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Β'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάνην αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἑνσαρκὸς Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαιῶ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἑγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσαν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἀναστάσιμον. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντες, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὀρθροῖαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἡγείρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρώων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωὶ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέ-

παυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ κράζοντες τὸ Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω, Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι

ὁ Θεός. (γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἡ ἐλόγηταί σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ τριαδικῇ μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρουρήσον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ
ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐ-
λὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα,
συγχαίρει ἡ καρδιά.

Ἐπὶ οἶκον Δαυῖδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρό-
νων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φύ-
λαι τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν
καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἅξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύ-
σει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ια΄ (11)

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμέ-
νον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος...

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκρεάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ὁ διάκονος· Σοφία· ὁρθοῦ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάκτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον
Ἑωθινὸν Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

(ιστ' 1-8)

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μα-
ρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλ-
θοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαβ-
βάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ
τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀ-
ποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦ-
σαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξι-
οῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ
δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζα-
ρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τό-
πος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐ-
κεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἐ-
φυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις,
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνή-
σωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀνα-
μάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυ-
νοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐ-
κτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀ-
νομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυ-
νήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰ-
δοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύρι-
ον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤ-
λεσεν.

οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον

Ἦχος β΄.

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.
Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον.
(ιβ') Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α'.

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'
ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε. (Ἀνευ τῶν Θεοτοκίων). Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Χαίροις, ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰ-
σάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκὶ τε βιώ-
σας ὡς ἄριστος.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ἀυλὸν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυ-
λαξάμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἵγλῃ, προο-
ρᾶν ἡξιώθης τὰ μέλλοντα.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ἰαμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων κα-
θαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὑ-
μνοῦσι σε αἰτησαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀισωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐκ τῆς Παρθένου
εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν
σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, Μεθόδιον ἄσματοι μέλπω.

Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἀφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με,
τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν,
ποδηγήσας οἰκτίρμον, προνόμεισον ἀξίως ἐν
τῇ ἀγάπῃ σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴ τὴν καρδίαν σου, τῇ
Ἐκκλησίᾳ γέγονας, ὡς ποταμὸς Θεοῦ, πλη-
ρωθεὶς διδασμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας
Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Δόξα.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχειώσας, τῆς
σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
Πάτερ ἀκρώρειαν.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ φησὶν, ὁ Ἡσαίας Παρθένε ἀγνή, βουλῆς
μεγάλῃς Ἀγγελον ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλα-
βοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σῶζῃ μετὰ
τὸν τόκον ἀγνή.

Ωιδὴ γ'.

ὁ Ἀναστάσιμος

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀ-
σθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμε-
νος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βο-

ἂν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφρά-
στου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατω-
κτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκη-
σας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν
σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος
ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθα-
ρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος,
εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνη-
τὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀνα-
στάς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος·
ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομέ-
νῃ ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ
δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ῥήσει θεοπνεύστῳ, σὲ χρηματισθεὶς σαφῶς
ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἔνδοξε Προφήτην, Ἡλιοῦ
ὁ θεσπέσιος.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Εὗρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἀφθο-
νος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισσαῖ-
ε, αἰοίδιμε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Πόνους σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρὼν
αὐλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐ-
λισσαῖε, ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος
ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγή-
τως ἀνύμφευτε.

τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέ-
ρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων τε

τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσιν Ἄδου πύλιν ἔθραυσας.

Δόξα.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πρᾶξις τῷ λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισε.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ὁ ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, εἰς φθοράν..

..ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγᾶσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλὴν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὦφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντας σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσι σοι· Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

ὁ Οἶκος

Ἥλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε Προφήτην σε φαιδρότατον, ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς κρᾶζομεν οὕτως.

Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας·

χαῖρε, βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα· χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ·

χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπειλήσας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἥλιου ἐκομίσω· χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε, περὶ ὧν ἀβρόχως τὰ ὕδατα·

χαῖρε, ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.

Χαῖρε, μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν·

χαῖρε, θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις, Προφῆτα θεσπέσιε.

Μεσώδια Καθίσματα

τοῦ Προφήτου

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει θεϊκῇ, Ἥλιού σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαῖε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε.

Δόξα.

ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ Μεθόδιε.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου, Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

ὁ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς

σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στε-
νάζει, καὶ θάνατος οὐδύρεται, καὶ κόσμος ἀ-
γάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ
παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Δικαίου
Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, υἱοῦ μὲν Σαφάτ ἐκ
Γαλγάλων, ἐν Πνεύματι δὲ τοῦ Μεγάλου Ἡ-
λίου τέκνον, ἐν Σεβαστουπόλει τῆς Σαμαρεί-
ας ἐν ἔτει ὀκτακοσιοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ
ὀγδῶ (838) πρὸ τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ κοιμηθέντος.

Στίχοι

Ἡλίαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἡλίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἀνήγον ὡς ἵπποι Νόες.
Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντι-
νουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ ἀναστη-
λώσαντος τὰς Ἱερὰς Εἰκόνας, ἐν ἔτει δὲ ὀκτα-
κοσιοστῷ τετρακοσιοστῷ καὶ τετάρτῳ (847)
κοιμηθέντος.

Στίχοι

Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,
Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱε-
ρομάρτυρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης
τῆς Κρητῶν νήσου, ἐν ἔτει διακοσιοστῷ ἐννε-
νηκοστῷ καὶ ἐννάτῳ (299) ξίφει μαρτυρήσα-
ντος, εἰς ἡλικίαν ἐννενήκοντα καὶ τριῶν (93)
ἐτῶν.

Στίχοι

Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφό-
ρου Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου,
τοῦ ἐκ Λουκόβης Ἀργυροκάστρου καταγομέ-
νου καὶ ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ καὶ
ἐνδεκάτῳ εἰρηνικῶς κοιμηθέντος (αὐτῇ
1411) εἰς ἡλικίαν ἐννενήκοντα καὶ ἑξ (96)
ἐτῶν.

Στίχοι

Νήφων ὁ Νήφων ἐστὶν ἐκ τῶν πραγμάτων·
Νήψει νοὸς γὰρ διέδραμε τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἰουλίττης τῆς Ταβεννησίας, εἰρηνικῶς
τελειωθείσης.

Στίχοι

Τὴν Ἰουλίτταν ἐξάγει τοῦ σαρκίου.
Ὁ σὰρξ δι' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ φανεῖς Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη, τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφό-
ρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουστίνου τοῦ Σέρβου, τοῦ-
πικλὴν Πόποβιτς, τοῦ νέου ὁμολογητοῦ καὶ
θεοφωτίστου διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ
θαυματοργοῦ, κοιμηθέντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
τοῦ Ἀρχαγγέλου Τσέλιγιε Σερβίας, κατὰ τὸ ἔ-
τος 1979.

Στίχοι

Ἰουστίνος ὕπνωσε Σέρβος ὁ μέγας,
Θεολόγων συνέδρος, Ἀγίων φίλος.
Θεανθρώπῳ ἤνωται ὑπνώσας λέων Ὁρθοδοξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μυστιο-
λάβ-Γεωργίου, ἡγεμόνος τοῦ Σμολένσκ καὶ
Νόβγκοροντ. (+1180)

Στίχοι

Ἡγεμόνα νοῦν ἐν σεαυτῷ κρατήσας,
Ἡγεμονεύεις νῦν, Γεώργιε, καὶ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἐλισαίου τοῦ Σούμν.

Στίχοι

Σχήματος χάριν λαβὼν ὁ Ἐλισαῖος,
Ὑπνώσεν ὕπνον, ὃν δίκαιοι ὕπνουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τελεῖται Παναγίας
τῆς Κανάλας· Ἦς ἡ ἀρχέτυπος ἱερὰ «εἰκὼν»,
ἡ ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης ἀναδοθεῖσα,
ἐν τῇ νήσῳ Κύθῳ τῶν Κυκλάδων, τεθησαύ-
ρισται, ταύτης δὲ νῦν ἡ ἐξ ἀντιγράφου ἱερὰ
εἰκὼν ἐν τῇ Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς εὐλαβῶς
τιμᾶται.

Στίχοι

Τῶν πολλῶν κυμάτων τοῦ βίου
Ὁ ἀκύμαντος λιμὴν τῶν πιστῶν ῥύου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Κυριακῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ματ-
θαίου**, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν
Ἀγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνος ἀσκήσει καὶ ἀ-
θλήσει διαλαμψάντων Πατέρων.

Στίχ. Ὁρη παρήλθε πάντα, τοῦ Ἀθῶ Ὁρος,
Εὐρωπαϊκῆς γῆς, τῇ ἀγιωνυμίᾳ·
Ἦνθησεν ἄνθη ἀνθεοτρεφῆς Ἀθῶς,
Ὦντως νοητά, τοὺς δὲ θεῖους Πατέρας·
Χορὸν θεοειδῆ τῶν ἐν Ἀθῶ Πατέρων,
Χορὸς γεραίρει τῶν Μοναστῶν τοῦ Ἀθῶ.
Πληθὺς Ἀθωνιάς, ἀμφὶ θόωκον στήκε Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἐν ἀσκήσει διαλαμψάντων.

Στίχ. Λαύρα τοῦ Ἀθωνος ἀγαλλιᾶται,
Τοὺς ἐν ταύτῃ λάμψαντας ὁμοῦ τιμῶσα,
Ὁσίων, συνέλευσιν ἡγιασμένην,
Γνωστοὺς ἀνωνύμους τε κοινοῖς ἐν ὕμνοις.
Θεουδὴ ὁμάγυριν μέλπειν ὁμᾶ ἐν ἡματι θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμψάντων Ἀγίων.

Στίχ. Σιών μεγαλύνθητι ὁμοῦ τιμῶσα
Τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ λάμψαντας Ἀγίους.
Χορὸν θεοειδῆ Σιών μήτηρ Ἐκκλησιῶν ἅμα ἄδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ διαλαμψάντων, Ἀποστόλων, Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων.

Στίχ. Πάτμος γεραίρει τοὺς ἐν αὐτῇ Ἀγίους
Χάριτος θείας εὐχαῖς αὐτῶν τυχοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὡσαύτως, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ διαπρεψάντων Ἀγίων· Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, τῶν ἐξ αὐτῆς καταγομένων καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ἐν αὐτῇ ἀγωνισθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Λέσβος χορεύει ὁμοῦ συνευφημοῦσα
τοὺς ἐν αὐτῇ λάμψαντας φίλους Κυρίου.
Ἦνεγκε Λέσβος ὁμήγυριν Χριστῷ θεοειδῇ ἐτάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ διαπρεψάντων Ἀγίων, Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων.

Στίχ. Ἠπειρος γέραιρε ὁμοῦ κοινοῖς ὕμνοις,
Τοὺς ἐν σοὶ ἐκλάμψαντας κλεινοὺς Ἀγίους.
Θεουδὴ ὁμήγυριν ἡματι ἐνὶ Ἠπείρῳ αἶδει.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς νῦν Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ διαλαμψάντων Ἀγίων.

Οὗτοι δὲ εἰσι· Παῦλος, ὁ τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος, ὁ οὐρανοβάμων, ὁ διοδεύσας τὴν Ἀπολλωνίαν (Πράξ. ιζ' 1) καὶ συστησάμενος κατὰ παράδοσιν τὴν ἐκεῖσε Ἐκκλησίαν, Ἱεράρχαι· ὁ ἅγιος Μακάριος ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ, Εὐθύμιος Μαδύτου, ὁ παρὰ τῶν προσφύγων τῆς Νέας Μαδύτου τιμώμενος, καὶ Μᾶρκος Ἀρεθουσίαν, ὁ ἱερομάρτυς, Νεομάρτυρες· Κοσμᾶς Αἰτωλός, ὁ διδάχος τοῦ Γένους καὶ ἐθναπόστολος, Σάββας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐκ Σταγείρων, Ἀκάκιος Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐκ Νεοχωρίου, καὶ Ἀκυλίνα, ἡ ἐκ Ζαγκλιβερίου, καὶ Ὅσιοι ἕξ· Εὐθύμιος Περιστερῶν, Μητροφάνης ὁ Μικραγιαννανίτης, ὁ ἐν Στρατονίκη κηρύξας, Αὐξέντιος ὁ ἐν Κατερλίῳ ἀσκή-

σας καὶ ἐν Σταυρῷ νῦν τιμώμενος, Γεωβάσιος ὁ ἐκ Γοματίου, ὁ κατὰ Χριστὸν σαλός, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀσκήσας, ὁ Καρακαλληνός, Γεώργιος ὁ πάππος ἐπίσης ἐκ Γοματίου, ὁ θαυματουργός, καὶ Χαΐδω ἡ ὁμολογήτρια ἐκ Στανοῦ ὁρμωμένη.

Στίχ. Λῆμον πεντεκαίδεκα ἁγίων δεῖ μέλπειν
Χρεωστικῶς Ἱερισσοῦ Ἐκκλησία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Βερόροϊαν Ἱερᾷ Σκήτῃ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἀσκήσει διαλαμψάντων, ἦτοι· Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Θεωνᾶ Ἀρχιεπισκόπων Θεσσαλονίκης, Ἀντωνίου τοῦ νέου, Θεοφάνους τοῦ ἐν Ναούσῃ, Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου, Νικάνορος τοῦ θαυματουργοῦ, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Στίχ. Ὀκτάριθμον σύστημα θείων Πατέρων
Γεραίρει ἡ Βερόροϊα κοινοῖς ἐν ὕμνοις.
Θείαν ὁμάγυριν ὅμα χρηὶ λιγαίνειν ἡμματι ἐνί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ποιούμεθα τῶν δώδεκα Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, τῶν διαλαμψάντων ἐν ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς Βαθέως Ῥύακος, Μηδικίου, Πελεκητῆς καὶ Χηνολάκκου, ταῖς οὔσαις ἐν τῇ περιοίκῳ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Τριγλίας.

ὦν τὰ ὀνόματα· Βασίλειος, κτίτωρ Βαθέως Ῥύακος, Ἰγνάτιος δὲ, Λουκάς, Μᾶρκος καὶ Στέφανος ἡγούμενοι αὐτῆς· Μηδικίου· Νικήτας καὶ Νικηφόρος, Πελεκητῆς· Θεοστήρικτος, Μακάριος, Ἰλαρίων, Χηνολάκκου· Στέφανος, ὁ καὶ κτίτωρ αὐτῆς, καὶ Μεθόδιος μοναχὸς αὐτῆς, ὁ μετέπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Τοὺς δωδεκαρίθμους Ὁσίους Πατέρας,
Ὁμοῦ τιμᾶν δίκαιον ἐν μιᾷ μνήμῃ.

Δωδεκάριθμον ὁμήγυριν θεουδὴ ὁμᾶ κυδαίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀπολλοδώρου Ἐπισκόπου Φαιακίας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Στίχ. Υἱὸν Θεοῦ τὸν Λόγον κηρύξας κάτω,
Νῦν Αὐτῷ συνῆς, Ἀπολλόδωρε, ἄνω.

Χριστόπνους ποιμὴν Φαιακίας Θεῷ σήμερον ἀπέπνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις ἐν Σερβίῳ Κοζάνης τῆς ἁγίας Θεοδώρας, βασιλίσσης Ἄρτης.

Στίχ. Κἄν σου, Βασιλῖς, κρύπτει τὸ σῶμα τάφος,
Χριστὸς πᾶσι φαίνει σε θαυματουργίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς ἐν Καρναῖς τῆς Χίου εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανιτίσσης.

Στίχ. Νῆσος Ἀγίοτοκος καὶ Μυροβόλος πάνυ, Τιμᾷ συγκαταβαίνουσιν μητρικῶς Θεοτόκον.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

τῆς Θεοτόκου

Ωιδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ωιδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου ...

...στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ωιδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ προφήτης Ἀββακούμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί σε σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωιδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ωιδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργοῦμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ διάκονος· **Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος δ΄.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπραδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ αἰῶνων νόων φύσις, γεραίρουσα τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς

Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐξ ἀροτῆρος ὠφθης, προφήτης ὦ Ἐλισσαῖε· καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑώρας, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι· Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά δ'

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ, ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου, τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἥνοιξας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνήμά σου κατέλαβον αἱ τίμαι Γυναῖκες, εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μολώπωσίν, σου προσκυνούμεν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγεννημένην, τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἑλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε· ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἰπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεὶς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἑωθινὸν Β'. Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθοῦσαι, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὥράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν·

διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος·
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν γεγωνότερα τῇ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος·
ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσω-
μεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς
ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θά-
νατον τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλε-
ος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνα τῶν Κυριακῶν

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρβ')

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμε')

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω
Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως
υὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
τοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ
Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθά-
νατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέ-
πτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ
ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς
ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ριζ')

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν
σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυ-
νάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δό-
ξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλεί-
ᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάν-
θρωπε.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ..ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωροῦμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερός Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς τῆς Β΄ ἑβδομάδος

Προκείμενον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄)

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 19-26)

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρήσεως αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων -ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. (γ')

ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς ιζ')

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(δ' 18-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως...

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιάρητον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β'.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Ἡ Ἀκολουθία αὕτη καταρτίσθηκε

καὶ διανέμεται δωρεὰν

ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο Ἰστότοπο

<http://akolouthies.wordpress.com>

Προσφέρεται γιὰ ἰδιωτικὴ χρῆσι.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.

Ἀπολυτίκια τῶν συνεορταζομένων Ἀγίων

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ὑποφήτην ἀληθῆ τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῶν ἐν νόμῳ παιδευτῆν καὶ φωστήρα, τοῖς πόρρῳ σε ἐδήλωσεν ὁ τόκος σου σοφέ· σὺ γὰρ κληρῶσά-μενος, τοῦ Θεοβίτου τὴν χάριν, θαύμασι διέπρεψας, καὶ δυνάμεσι πλείσταις· Καὶ νῦν ἀπαύστως φύλαττε ἡμᾶς, ὦ Ἐλισσαῖε προφήτα θεσπέσιε.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Μεθοδίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης ὀλοκαυτούμενος, ἐμπρησμὸν τῆς ἀπάτης ὅλως ἀπέσβεσας, Πατριαρχῶν ἢ κορωνίς πάτερ Μεθόδιε, ὁμολογίας ἢ κρηπὶς, ἐκδυσωπῶ σε ἐκτενῶς, παθῶν μου τῶν ἀνιάτων, τὴν κάμινον ἀναψύξαι, θείαις ψεκασί τῆς πρεσβείας σου.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν μέθοδον προβαλλόμενος, αἰρετικῶν διαλύεις τὰς ἐπινοίας στερόρως, Ὁρθοδόξων ἢ κρηπὶς πάτερ Μεθόδιε· τὴν γὰρ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἀνεστήλωσας τιμᾶν, ὡς θεῖος ἱεροφάντωρ· καὶ νῦν αὖλως δοξάζῃ, καὶ ἱκετεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγ. Κυρίλλου Κρήτης.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστήρα τῆς Κρήτης καὶ Γορτύνης τὸν πρόεδρον καὶ θερμὸν προστάτην τοῦ κόσμου Κύριλλον εὐφημήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες τὴν αὐτοῦ ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὴν ἀμοιβὴν παρὰ Θεοῦ κραυγάζοντες· δόξα τῷ ἀναδείξαντι σε ἱερόν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν ἀκοίμητον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Νήφωνος.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἡπείρου τὸν γόνον τὸν τοῦ Ἀθωνος ὄρηκα, καὶ τῶν ἱερέων τὴν δόξαν, τὸν θεόληπτον Νήφωνα, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις ἱεροῖς· ἀσκήσει γὰρ ὁσίων ἀρετῶν, οὐρανίων χαρισμάτων ἀξιωθείς, φαιδρύνει τοὺς κραυγάζο-

ντας· δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ, πάντων τὰ πρόσφορα.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ταπεινώσει καὶ νήφει τὸν διαλάμπαντα Ἀγινύμῳ ἐν Ὁρει, Ἀργυροκάστρου βλαστὸν καὶ τῆς Σκήτεως Ἀγίας Ἄννης σέμνωμα, μέλψωμεν Νήφωνα, πιστοί, βιαστήν ὡς τῆς σαρκὸς καὶ πνεύματος ὑψιπέτην στρουθὸν αὐτοῦ τὰς πρεσβείας πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσ. Ιουστίνου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Ὁρθοδοξίας τὸ γλυκύ, καὶ νεκταρῶδες, Πάτερ ἀμάλαμα, μετοχετεύσας τῶν πιστῶν, ἐν ταῖς καρδίαις ὥσπερ θησαύρισμα, τῷ βίῳ καὶ ταῖς ἀρεταῖς, βιβλίον ζῶν τοῦ Πνεύματος δέδειξαι, Ἰουστίνε θεόσοφε· ἰκέτευε διὰ παντός, ἐλ-Λογοθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσ. Ιουστίνου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ πάντα δὸς Χριστῷ, τὸν Χριστὸν οὐδενὶ δέ, καὶ τοῦτο πρακτικῶς, Ἰουστίνε παρέθου, ὡς κληρὸν καὶ θησαύρισμα, τοῖς σοῖς τέκνοις μακάριε· ὅθεν γέγονας, τοῦ Παραδείσου οἰκῆτωρ, ἔνθα πρέσβευε τῷ Φιλανθρώπῳ Δεσπότη, μετὰ τῆς Θεομήτορος.

Ἀπολυτίκιον Παναγίας Κανάλας.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Παναγίας Κανάλας, τῇ εἰκόνι προσπέσωμεν, πάντες οἱ θαλάσσης τοῦ βίου, καθ' ἐκάστην ποντούμενοι· παρέχει γὰρ εἰρήνην ὑπὲρ νοῦν, ὡς τέξασα Θεὸν ἀληθινόν, τὸν ἀβρόχως ἐκ θαλάσσης τῆς Ἑρυθρᾶς, τὸν Ἰσραὴλ περάσαντα. Χαίροις τῶν χαρισμάτων ποταμέ· χαίροις θαυμάτων πέλαγος· Χαίροις τῆς Ἐλευσίνος ἡ τιμῇ, τῆς Κύθνου περιήχημα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς τοῦ Ἄθω πατέρας καὶ ἀγγέλους ἐν σώματι, ὁμολογητὰς καὶ ὁσίους, ἱεράρχας καὶ μάρτυρας, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς· ἢ τοῦ ὅρους πληθύς, πᾶσα τῶν μοναστῶν, κραυγάζοντες ὁμο-

φώνως· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἡμῶν, προστάτας δείξαντι.

Τῶν Πατέρων τῆς Μεγίστης Λαύρας.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων τὴν χορείαν ὑμνήσωμεν, τοὺς ἀσκητικῶν δι' ἀγώνων, ὡς ἀστέρας ἐκλάμπαντας, ἐν Λαύρᾳ τῇ Μεγίστῃ νοητῶς, καὶ πάσῃ τῇ αὐτῆς περιοχῇ, καὶ πυρσεύοντας τοῦ Ἄθω τοὺς Μοναστάς, συμφώνως ἀνακράζοντας· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ἡμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' ὑμῶν, ἡμῖν χάριν καὶ ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων τῆς Παλαιστίνης.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Πολυάριθμον δῆμον τῶν Ἀγίων τιμήσωμεν, τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ ἐν χρόνοις, διαφόροις ἐκλάμπαντας, Προφήτας, Ἀποστόλους, Ἀθλητάς, Ὁσίους, Ἱεράρχας, Ἀσκητάς, τοὺς γνωστοὺς καὶ ἀνωνύμους καὶ πρὸς αὐτοὺς, ἀπὸ ψυχῆς βοήσωμεν· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ φωταυγοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον.

Ἔτερον

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγίων ὑμνήσωμεν ἡγιασμένην πληθύν, ἀγίως ἐκλάμπαντας, ἐν διαφόροις καιροῖς, ποικίλοις ἐν σκάμμασι, πάσῃ τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ λαμπρῶς δοξασθέντας, ἤδη δὲ συναφθέντας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, μεθ' ὧν καὶ ἰκετεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων τῆς Πάτμου.

(Κυρίλλου Κογεράκη)

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ἐν Πάτμῳ Ἀγίων τὸν μακάριον ὁμιλον, τὰ τῆς ἀρετῆς ἐκμαγεῖα καὶ φωστῆρας τῆς πίστεως, τιμήσωμεν συμφώνως ἀδελφοί, ὡς σκέποντας ἡμᾶς ἐν πειρασμοῖς, καὶ παρέχοντας τὰς κρείττονας δωρεάς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· Δόξα τῷ ἀναδείξαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' ἡμῶν χάριν σωτήριον.

Ἔτερον.

(Κυρίλλου Κογεράκη)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἄνθη τίμια τῆς εὐσεβείας, κρίνα εὖοσμα τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐν Πάτμῳ ἀνεδείχθητε Ἅγιοι, ἀγωνισθέντες ἐν γῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ Βελίαρ τὰς πάγας συντρίψαντες. Ὅθεν ἔνδοξοι Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἐν Λέσβῳ Ἀγίων.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς ἐκ Λέσβου ὡς ἄστρα νοητὰ ἀνατείλαντας, καὶ ἀπὸ χωρῶν διαφόρων ἐν αὐτῇ διαπρέψαντας. Ὅσιους τε καὶ Μάρτυρας ὁμοῦ, καὶ θείους ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, ἐν μιᾷ ἀνευφημήσωμεν ἑορτῇ οἱ Λέσβιοι κραυγάζοντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ θαυμάστωσαντι, δόξα τῷ δι' ὑμῶν περιφανῶς, τὴν νῆσον ἡμῶν κλεῖσαντι.

Ἔτερον.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον σύστημα κλεινῶν Ὁσίων, καὶ ὁμήγουριν Ἀρχιερέων, καὶ Μαρτύρων ἀκαθαίρετον φάλαγγα, ἡ νῆσος Λέσβος γεραίρει χορεύουσα, ὡς ἐν αὐτῇ τὸν Χριστὸν μεγαλύναντας, καὶ πρεσβεύοντας δωρήσασθαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην ἀληθῆ καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων τῆς Ἡπείρου.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὡς θεράποντας θείους καὶ θεόληπτον σύστημα, τοὺς ἐν Ἡπείρῳ Ἅγίους ὁμοφώνως ὑμνήσωμεν, ὁμοῦ σὺν ἱεράρχας, Ἀθλητάς, καὶ σύλλογον Ὁσίων θαυμαστόν· δι' αὐτῶν γὰρ πᾶσαν χάριν παρὰ Θεοῦ λαμβάνομεν κραυγάζοντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον σύστημα κλεινῶν Ἀγίων, ἔργοις κρείττοσι καὶ θείοις ἄθλοις, κατελάμπρυναν τὴν Ἡπειρον ἅπασαν, οἱ πολλαχῶς ἐν αὐτῇ δια-

πρέψαντες, σὺν τοῖς Ὁσίοις καλλίνικοι Μάρτυρες. Ὅθεν ἅπαντες τὴν τούτων τιμῶντες ἔνωσιν, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Ὑπεράγαθον.

Τῶν Ἀγίων τῆς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ.

(ὕπὸ Χαράλαμπε Μπούσια)

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σκίρτα νῦν καὶ ἀγάλλου, ἡ περιώνυμος Ἱερισσοῦ Ἐκκλησία, περιφανῶν ἀθλητῶν καὶ ὁσίων ἀγιόλεκτον ὁμήγουριν ἔχουσα ὡς πανσθενουργοὺς παραστάτας καὶ ταχεῖς ἀκέστορας ἐν κινδύνοις, Κυρίῳ δὲ πέμψον αἶνον τῷ σοι αὐτοὺς φρουροὺς δωρήσαντι.

Ἔτερον.

(ὕπὸ Χαράλαμπε Μπούσια)

Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ ἀγιόλεκτον σέλας τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς Ἱερισσοῦ Ἐκκλησίας, ἐγκωμιάσωμεν κράζοντες τῶν ἀποστόλων ἀκροθίνιον, Παῦλε, Ἀκυλίνα, Χάϊδω, Περιστερῶν Εὐθύμει, Σάββα ἔνδοξε, Μητρόφανές τε Μάρκε τῶν Ἀρεθουσίων ἀγλαῖσμα σὺν Εὐθυμῷ Μαδύτου, Αὐξεντίῳ, Ἀκακίῳ τε ἅμα Μακαρίῳ καὶ πολιῷ Γεωργίῳ, θεῖε Γερβάσιε, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίων τῆς Σκήτης Βερροίας.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς ἐν Σκῆτι Βερόρίας δι' ἀσκήσεως λάμψαντας, ὀκταρίθμους Πατέρας ὁμοφώνως τιμήσωμεν ὡς Ἄγγελοι γὰρ ὥφθησαν ἐν γῇ, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἐν οὐρανοῖς, ἡξιώθησαν αἰτούμενοι ἰλασμόν, τοῖς πίστει ἀνακράζουσι· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων τῆς Τριγλίας.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Δωδεκάριθμος δῆμος ἱερὸς ἀνεδείχθητε, οἱ ἐν τῇ Τριγλίᾳ Πατέρες ἀρετῶν τελειότητι, καὶ δι' ὁμολογίας ἱερᾶς, δοξάσαντες Χριστὸν τὸν Ποιητὴν· διὰ τοῦτο ὁμοφώνως πάντας ὑμᾶς, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Ἀπολλοδώρου Φαιακίας.

(Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου)

Ἦχος α΄. Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης συμμέτοχος, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον κηρύξας τῷ Πατρὶ Ὁμοούσιον, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ποιητὴν αὐτῶν καὶ ἐνύλων οὐσιῶν· ὅθεν χαίρουσα Φαιάκων ἐπισκοπὴ σε μεγαλύνει κράζουσα· δόξα τῷ σε φωτίσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ δεδωκότι σε ἡμῖν ποιμένα Ἀπολλόδωρε.

Ἀπολυτίκιον Παναγίας Ἀρβανιτίσσης ἐν Χίῳ.

(Ἰσιδώρου Ἀγιο-Τεροθεΐτισης)

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ ἱερὰ καὶ Ἀγιόνησος Χίος, τῇ παρουσίᾳ σου Παρθένε καυχᾶται, καὶ συγκαλεῖ πρὸς αἶνεσιν, λατρείας ἡμᾶς· σὺ γὰρ ἐποπτάνεσαι, ἐν αὐτῇ Παναγία, κάλλει ὠραιότητος, διαλάμπουσα πάννυ· ἀρβανιτίσσης φέρουσα στολὴν, ὥσπερ νεᾶνις, σεμνὴ λιγυρόκορμος.

Ἔτερον τῆς Παναγίας Ἀρβανιτίσσης.

(ὑπὸ Χαλαράμπη Μπούσια)

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καρυῶν νήσου Χίου σεπτὸν καλλώπισμα, Θεογεννῆτορ Παρθένε, Χριστιανῶν ἀρωγέ, πατριώτισσα Παρθένε, Ἀρβανίτισσα, ἡ προστατεύουσα πιστοὺς ἐξ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς καὶ ῥύουσα ἐκ κινδύνων τοὺς σοὶ προσφεύγοντας πίστει, σκέπε καὶ φρούρει τοὺς τιμῶντάς σε.

* * * * *